

Ugens Politik.

Der 2den Februar 1865.

Forfyrning, idet Vandet med store Pomper hæves op af Brønden og trykkes ind i det Hovedrør, der bringer det videre til Byen. Fra Hovedrøret gaar en Ledning til Nørre- og Østerbro, en anden til Vesterbro, og selv forlægger det sig over Stadsgraven og gennem Volden ind i Byen, hvor det nu deler sig i flere større Hovedarme, som atter, ved yderligere at forgrene sig, føre Vandet rundt i alle Byens Gader. Pomperne paa Vandværket drives af kraftige Dampmaskiner og holdes, alt efter Aarstiden, igang i 13 til 16 Timer i Døgnet. De levere hver Time mellem 4 og 5000 Edr. Vand og føre det til Byen under et Tryk af omtrent 150 Fod over Vandspeilet i Drefund, det vil sige: Vandet strømmer til Byen med samme Kraft, som om det kom fra en Beholder, hvis Vandspeil var 150 Fod over Drefund. Medens Pomperne saaledes regelmæssigt forsyne Byen med omtrent ligemeget Vand i hver Time, er Byens Forbrug langt fra saa eensformet. I visse Timer, navnlig mellem Kl. 7 og 9 om Morgenen og ved Middagstid bruges der mere Vand end i de øvrige Døgnet's Timer, og i det Høje bruger Byen mindre Vand, end Pomperne levere i samme Tid. Men naar Pomperne vedblive at trykke mere Vand ind i Rørene, end der atter tappes ud af dem, maae enten Pomperne eller Rørene springe, og der maa altsaa sørges for et Sted, hvor det af Pomperne formeget leverede Vand kan finde Afløb og opsamles, og hertil tjener Reservoiret i Søndermarken.

Fra Hovedrøret, som fra Vandværket fører til Byen, er der derfor lagt en Sideledning over Vesterbro til Søndermarken. Saasnart Pomperne levere mere Vand, end der bruges i Byen, gaar det overskødige gennem dette Rør op til Reservoiret i Søndermarken. Det faaer igjældertid ikke Lov til at udstrømme umiddelbart deri; thi da Reservoirets Vandspeil ikke ligger mere end omtrent 100 Fod over Drefund, vilde Trykket i Byen, der om Dagen maa holdes paa 150 Fod for at kunne forsyne de øverste Etager i Husene, tabe sig formeget. Ledningen føres derfor først op til Taarnets Top, der netop ligger i denne Højde, og først efter at have naaet den høier den sig atter nedad og ender omsider i den i Reservoirets Midte anbragte Fontaine. Taarnet tjener saaledes til at afhjælpe den Mangel, at Reservoiret ligger henved 50 Fod for lavt, thi da Vandet, for at komme ind i Reservoiret, skal flyde over Væningen i Taarnets Top, bliver Virkningen den samme, som om det strømmede ud i et Reservoir, der laa i Højde med Toppen af Taarnet. Fontainen er derimod kun anbragt af Skjønhedshensyn; for Vandværkets Skyld kunde den gerne være udeladt, da Røret ligesaa godt kunde have udmundet igjennem den Muur, der omgiver Reservoiret. Naar Fontainen ikke giver Vand, er Grunden altsaa enten at Maskinerne paa Vandværket staae, eller at Byen bruger alt, hvad de levere. — Det i Reservoiret opsamlende overskødige Vand tjener atter til at forsyne Byen om Natten. Naar Maskinerne om Aftenen ophøre at arbejde, aabner der sig nemlig en Klap i et Rør, der fra Bunden af Reservoiret fører hen til den Ledning, hvorigjennem Vandet om Dagen strømmer op til Søndermarken, og Vandet flyder nu derfra ned til Byen gennem den samme Ledning, hvorigjennem det kom op. Foruden saaledes at tjene som Regulator for den daglige Vandforsyning har Reservoiret endvidere den Bestemmelse, at afgive en Sikkerhed for Byens uafbrudte Forsyning. Det indeholder nemlig, naar det er fuldt, omtrent 120,000 Edr. Vand, og kunde altsaa, hvis et Uheld skulde indtræffe med Dampmaskinerne eller Pomperne paa Vandværket, holde Byen forsynet med Vand i henved 48 Timer.

Vandværket blev anlagt i Aarene 1856—58. Det kostede Alt i Alt omtrent 1,700,000 Rdl. Det skulde have begyndt sin Virksomhed i 1858, men paa Grund af den da herskende Vandmangel kom det først igang i Midten af 1859. Det har siden den Tid arbejdet tilfredsstillende, og uden Afbrudelse forsynet Byen med klart og reent Vand i rigelig Mængde. Som en Mangel ved Vandet anses ofte, at det i de varmeste Sommermaaneder ikke er koldt nok. Men denne Mangel lader sig ikke afhjælpe, og vil findes allevegne, hvor Vandet ikke kommer fra en kold Bjergsø eller fra Kilder, hidsrørende fra underjordiske vandførende Lag. Men om end Vandet fra saadanne Kilder vilde være at foretrække som Drikkevand, vilde det paa den anden Side, paa Grund af dets Haardhed, være mindre vel skikket til Fabriks- og Huusholdningsbrug. Forbruget er, som foran bemærket, henved 70,000 Edr. pr. Dag i Gjennemsnit; men det er naturligvis endel større om Sommeren end om Vinteren. I de fem Sommermaaneder fra 1ste Mai til 30te Sept. var det daglige Forbrug i 1860 c. 65,000 Edr., i 1861 80,000 Edr., i 1862 85,000 Edr., i 1863 75,000 Edr., i 1864 73,000 Edr. Grunden til at Forbruget, trods temmelig betydelige Udvi- delser af Vandledningsnettet, ikke er større, i de sidste to Aar har været mindre end i de foregaaende, maa alene søges i, at der ved Behandlingen af Vandspildsagerne for den offentlige Politiret er blevet sat en Grænse for den overhaandtagende Vortødslen af Vand til ingen Nytte. Høve disse Sager saaledes end været mindre behagelige for Dem, over hvem det er gaaet ud, have de dog utvivlsomt været meget nyttige for Vandværket og dergjennem for hele Communen.

B. Poulsen.

Forvillinger af en temmelig alvorlig Natur have i denne Uge aabenbart sig med Hensyn til vore indre politiske Forhold. For det første vil man vide, at der har hersket enlignethed i Cabinettet, som i det nærværende Zieblit ikke engang er bilagt og som endog truede med at udvikle sig til en virkelig Ministercrise. Den egentlige Grund til denne Uenighed kjende vi ikke, men man paastaar, at den er fremkaldt ved et Forsøg af Kammerherre Helgen paa at handle paa egen Haand i et Anliggende, hvor hans Colleger meente, at deres Betænkning burde have været indhentet. Situationen er derfor, hvis vi ere rigtigt underrettede, saaledes, at Justitsministeren staaer paa den ene Side, medens alle Cabinetts øvrige Medlemmer befinde sig paa den anden. Den anden Forvilling, der rigtignok let kunde have havt endnu farligere Følger fremkaldtes af B. Christensen, som under første Behandling i Rigsraadets Folkething af Forslag til Grundlovsbestemmelse om Ophævelse af Grundloven af 18de November 1863 pludselig fremkom med den motiverede Dagsorden: „I Erfjendelse af, at Rigsdagen har Krav paa først at behandle nærværende Sag, gaar Thinget hermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Antagelsen af dette Forslag, fremkommet efterat Rigsraadets Landsting efter vidtloftige Discussioner omsider havde tilendbragt sin Behandling af Sagen, vilde have bragt Folkerepresentationen ud af det rette Spor, og C. V. Rimestad bemærkede med Rette, at hvis B. Christensen havde Majoritet for Dagsordenen, vilde han endnu i højere Grad have den ligeoverfor de Vædringsforslag, som han vilde stille, medens Regjeringen, hvis Dagsordenen antoges, kunde opløse Forsamlingen, og det vilde være meget misligt at appellere til Folket i et reent formelt Spørgsmaal, eller ogsaa lunde Regjeringen stille hele Sagen i Bero indtil videre og altsaa styre Anliggenderne baade med Rigsraadet og med Rigsdagen. Dagsordenen, mod hvilken Finantsministeren, Monrad, A. Hage og C. Rimestad fornemmelig ubtalte sig, blev forkastet med 56 Stemmer mod 39, og umiddelbart derpaa nedlagde d'Her. Alberti, B. Christensen og Frølund deres Mandater som Medlemmer af Rigsraadets Folkething. Det er beklageligt, da disse Medlemmer ved deres Udtrædelse have opgivet ethvert Forsøg paa at Discussionens Bei at gennemføre de af dem foreskudte Anskuelser; men da J. A. Hansen og Demokratiet's øvrige Ledere ikke have fulgt det givne Exempel, vil Tabet ikke være uerstatteligt. Vi have tidligere udtalt det Haab, at Junigrundlovens sande Venner, hvad enten de høre til det national-liberale eller til det demokratiske Parti, endnu i den ellefte Time vilde slutte sig sammen, da en saadan Sammenlutning alene vil være istand til at formaae det af Rigsraadets Landsting støttede Ministerium til at give efter. Demokratiet spiller virkelig et meget høit Spil, naar det sætter Alt paa eet Læringstast, skjøndt det ved at gaar frem med Maadehold og Klogskab kunde øve en afgjørende Indflydelse paa Spørgsmaalet. Da man gik over til at behandle Realiteten i Folkethinget, viste det sig tydeligt, at begge Partier kunne følges et godt Stykke med hinanden, førend deres Veie behøve at adskilles. Ordskiftet godtgjorde, at begge ønskede Junigrundlovens Bestemmelser vedtagne med Hensyn til alle Punkter alene med Undtagelse af Landstingets Sammenlutning. Men Demokratiet's Organer have jo selv tidligere udtalt en stærk Misforøielse med Rigsdags-Landstingets Valglov, og Ingen har endnu negtet, at de indirecte Valg svække Interessen i en meget høi Grad. Det af Gad bebudede Vædringsforslag, at nedfætte Valgretscensus til 800 Rd. eller 100 Rd. directe Skat kunde sikkert benyttes som Grundlag for en Overenskomst, da man neppe vil kunne negte, at ved dette Forslag vilde de mindre Landeindomsbesiddere blive saa stærkt repræsenterede i Landstinget, som denne vigtige og hæderlige Stand blot nogenlunde kan gjøre Krav paa. Under Discussionen gjorde Bille opmærksom paa den Betydelighed, at Hartkornskatten gav Valgret, medens Skatten af Eiendom i Kjøbenhavn ikke gav den. Den Indvending, at Skatten forbedres paa Veierne, er ikke holdbar. Tieren indstaaer ikke blot med sin Eiendom, men med hele sin øvrige Formue for Skatternes Erklæggelse, og selv naar Eiendommen staaer aldeles ubeboet, finder der vel en Skatnedsættelse Sted, men denne udgjør neppe 15 pCt. af hele Skattebeløbet. Sagens første Behandling vil ikke blive tilendbragt førend mod Slutningen af denne Uge, da en Mængde Talere ere indtegnede.

— De udenlandske politiske Efterretninger ere kun tilflydte os sparsomt i denne Uge, da Postgangen er bleven forsinket paa Grund af det ugunstige Veir; men Telegraphen, der stadigt vedligeholder Forbindelsen, lærer os, at der ikke er foresaldet Noget af Betydning. Den officielle Presse i Tydskland har fuldt op at bestille med at modsigge alle de Nyheter, som de forskjellige Blade kappes om at bringe. En Sammenkomst mellem de tre nordiske Stormagters Herfere i Warschau vil ligesaa lidt finde Sted som det bebudede Møde mellem v. Bismark og Grev Mensdorff. Med Hensyn til Hertugdømmernes fremtidige Stjebne meddeler en Correspondent fra Frankfurt i

„Augsburg J.“, at v. Bismark første Gang talte til Grev Karolvi i en officiel Conference om Hertugdømmernes Indlemmelse i Preussen som en uønskelig Afhjælpelse af Spørgsmaalet. Grev Karolvi gjorde ufortøvet sit Hof bekendt med denne Samtale, og i Wien betragtede man denne Hentydning som saa betydningsfuld, at man gav Gesandten Befaling til at erklære, at Østerrig maatte have en Stadeserstatning i Schlesien som nødvendig Betingelse for Hertugdømmernes Erhvervelse af Preussen. I en Depeche af 13de December vender v. Bismark tilbage til dette Spørgsmaal og erklærer uforbeholdent, at Hertugdømmernes Annerion, som den offentlige Mening i Preussen attraaer saa iøvrigt, vil være den bedste Afhjælpelse, skjøndt den kun kan skee med Østerrigs Samtykke. Det er som Svar paa denne Udtalelse, at den østerrigske Depeche af 21de Decbr. minder om, at Grev Karolvi ifølge Keiserens udtrykkelige Befaling alt har erklæret, at Indlemmelsen ikke var mulig, med mindre Østerrig erholdt den alt betegnede Stadeserstatning. Preussen har endnu ikke besvaret denne Depeche, og „L'Indépendance Belge“ mener, at det heller ikke vil besvare den saasnart, da det slet ikke har Lyft til at paastaa Afhjælpsen af et Spørgsmaal, i hvilket dets Anskuelser, om man end nok saa ofte paastaar det Modsatte, afvige fuldstændigt fra dets Forbundsfaelles.

— „Kreuzzeitung“ meddeler i sin politiske Oversigt Programmet for Preussens Politik i Aaret 1865. Junkerpartiets Organ forlanger, at der skal tages Hensyn til Tydsklands Ret, men det vil ikke vide af noget tydsk Piemont at sige; det forlanger, at Hertugdømmernes Ret skal skee Jølbefst, men det vil ikke give sit Minde til noget skøvig hollensk Demokrati. Tydskland skal være en politisk Domaine for Østerrigs og Preussens forenede Magt. Forbundsforfatningen skal reformeres, men der bør ikke være Spørgsmaal om nogen ny Forfatning. Endelig kræver det Venstreb med England i Samklang med den hellige Alliances Principer.

— Det religiøse Spørgsmaal vil ifølge „La France“ indtage en betydelig Plads i det franske Senats Adresse-discussion. Erkebiskopperne af Rouen, Bourdeaux og Paris vilde deeltage i Ordskiftet, og man troer ogsaa, at Prinds Napoleon som Geheimeraadets Vicepræsident vil foreslaae Aendringen af de Tvangsforsholdsregler, som Concordatet hjemler, i Anledning af den geistlige Myndigheds Misbrug.

— „Die Presse“ meddeler, at der er indledet Underhandlinger i Athen gennem den østerrigske Gesandt i Anledning af Kong Ottos Fordringer. Den assatte Konge gjør Krav paa at faae sin Privatformue udsleveret, og der er alt nedsat en Commission til at undersøge disse Fordringers Betskaffenhed og bestemme Stadeserstatningens Størrelse. — Kongen af Grækenland, som modtog sine Ministres Lovskriftninger Nyaaersdag, svarede paa Conseilpræsident Kanaris' Tale, at hans Regjeringsprogram i alle dets Enkeltbeholder skulde udføres med Trofasthed og Fasthed, og han opfordrede tillige sine Ministre til at vaage over, at Afstemningen ved de foreslaaende Valg foregik med den fuldstændigste Frihed.

M.

Clement Carew.

(Efter „All the year round“; oversat L. Møllte.)

(Forti.)

Fjerde Capitel.

„Noget af det Sidste, min Herre gjorde, var at tage det Løfte af Sognepræsten, Mr. Tudor, hvem han havde fortalet min Historie, at han vilde tage mig under sin særlige Beskyttelse og gjøre sig al mulig Umage for at skaffe mig en Plads, hvorfor denne Herre, da han kort efter forfremmedes til Provst i R*** og som Følge deraf maatte flytte til en langt bortliggende Egn, selv tog mig i Tjeneste som Page. Der blev jeg et Par Aar og vandt Alles Tilfredsshed, som det blev mig sagt, men fandt selv kun meget liden, da der ikke var nogen synderlig Følelse for Andre der i Huset. Provsten var optagen af sine lærde Bøger og Skrifter, og Provstinden næsten ligesaa meget af sine Stadsvisiter, men ikke desto mindre gif Alt meget ordentligt til i deres Huus, og Middagsfælkaberne ansaaes for at være af første Slags. Og jeg havde Grund til at være dem taknemmelig; thi skjøndt de i Forfyrningen aabenbart vare mistroiske imod mig, bevarede de dog min Hemmelighed og satte mig derved istand til at gjenvinde mit Rygte. Fra dem kom jeg til en Herre der i Nabolaget som anden Tjener og blev hos ham i fem Aar, indtil jeg skiftede for at forbedre min Stilling ved at lade mig fæste hos en fornem Dame som første Tjener med en betydelig højere Løn. Medens jeg var hos hende, blev jeg forlovet med en ung Medtjenerinde, der, skjøndt hun var højere paa Straa, end jeg — hun var nemlig Kammerjomfru hos Fruen — lod sig røre af min Hengivenhed og bevarede den oprigtigt. Fanny Pearson udmærkede sig ved sin Skjønhed, men endnu mere ved sin Fornuftighed. Vi vare naturligvis endnu for unge og for fattige til at gifte os — jeg var kun syvogtyve Aar, og hun et Aar yngre — men med Fruens fuldkomne Villigelse enedes vi om, at saasnart vi havde sparet saa Meget sammen, at det kunde antages at